

RETTENS DOM (Første Afdeling)
19. marts 2003

Forenede sager T-188/01, T-189/01 og T-190/01

Vassilios Tsarnavas
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – formaliteten – forfremmelse – sammenligning af fortjenester mellem tjenestemænd i forskellige tjenestegrene«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II - 495

Angående: Påstande om annullation af Kommissionens afgørelser om ikke at forfremme sagsøgeren i forfremmelsesårene 1998, 1999 og 2000.

Udfald: Kommissionens afgørelser om ikke at forfremme sagsøgeren i forfremmelsesårene 1998 og 1999 annulleres. Sag T-190/01 afvises. I sagerne T-188/01 og T-189/01 betaler Kommissionen sagsomkostningerne. I sag T-190/01 bærer hver part sine omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – søgsmål – akt, der indeholder et klagepunkt – begreb – afgørelse om udfærdigelse af listen over tjenestemænd, der er blevet forfremmet (Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2, og art. 91)

2. Tjenestemænd – forfremmelse – afgørelse om udfærdigelse af listen over tjenestemænd, der er blevet forfremmet – offentliggørelse – betingelser – stillet til rådighed på institutionens intranet

3. Tjenestemænd – forfremmelse – sammenligning af fortjenester – betingelser – administrationens skøn – nødvendigheden af, at forfremmelsesudvalget vurderer alle institutionens forfremelsesværdige tjenestemænd uagtet adgangen til en forudgående vurdering i forskellige administrative enheder (Tjenestemandsvedtægten, art. 45, stk. 1, første afsnit)

1. Hvad angår retsakter og afgørelser, hvis tilblivelse omfatter flere stadier, navnlig sådanne, som afslutter en intern procedure, er det kun foranstaltninger, hvorved institutionens standpunkt fastlægges endeligt som afslutning på denne procedure, der udgør retsakter, som kan anfægtes, modsat foreløbige foranstaltninger, der har til formål at forberede den endelige afgørelse.

For så vidt angår forfremmelsesproceduren er listen over tjenestemænd, der er blevet forfremmet, en anfægtelig retsakt. Det er nemlig på tidspunktet for dens offentliggørelse, at de tjenestemænd, som mener at kunne komme i betragtning ved forfremmelsen, på bestemt og endelig måde får kendskab til vurderingen af deres fortjenester, og at deres retsstilling påvirkes.

Det følger heraf, at hvis en tjenestemand rejser indsigelse mod listen over tjenestemænd, som er indstillet til forfremmelse – uanset at indsigelsen kan påvirke afgørelsen om forfremmelse – udgør forfremmelsesudvalgets beslutning om ikke at tage indsigelsen til følge en forberedelse af en afgørelse, der ikke indeholder et klagepunkt i vedtægtens artikel 90, stk. 2' s forstand. Skrivelsen, hvorved formanden for forfremmelsesudvalget efter offentliggørelse af listen over tjenestemænd, der er blevet forfremmet, meddeler udvalgets beslutning om ikke at tage indsigelsen til følge, indeholder ikke et klagepunkt imod den berørte.

(jf. præmis 72, 73, 78 og 80)

Henviſning til: Retten, 15. juli 1993, forenede sager T-17/90, T-28/91 og T-17/92, Camara Alloisio m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 841, præmis 39; Retten, 21. november 1996, sag T-144/95, Michaël mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 529, og II, s. 1429, præmis 30; Retten, 3. oktober 2000, sag T-187/98, Cubero Vermurie mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 195, og II, s. 885, præmis 28.

2. Oplysninger om vedtagelsen af en almenyldig retsakt – såsom listen over tjenestemænd, der er blevet forfremmet – som stilles til rådighed for tjenestemændene på institutionens intranet, skal efter gældende administrativ praksis anerkendes som »offentliggørelse« af denne retsakt i vedtægtens forstand i forhold til tjenestemænd, som på deres arbejde har en direkte og let adgang til dette net.

(jf. præmis 83)

3. Det fremgår udtrykkeligt af vedtægtens artikel 45, stk. 1, første afsnit, at ansættelsesmyndigheden inden for rammerne af en procedure med henblik på forfremmelse af de forfremmelsesværdige tjenestemænd skal træffe afgørelse på grundlag af en sammenligning af disses fortjenester og deres bedømmelsesrapporter. Denne sammenligning skal i tjenestens interesse og i overensstemmelse med princippet om ligebehandling være grundig og upartisk. Med henblik herpå råder ansættelsesmyndigheden over den vedtægtsmæssige kompetence til at foretage en sådan sammenligning ifølge den procedure eller metode, som den finder passende.

Den forudgående sammenligning af forfremmelsesværdige tjenestemænds aktmapper i hvert generaldirektorat kan ikke erstatte den sammenligning af alle tjenestemænd, der kan komme i betragtning ved forfremmelsen til samme lønklasse, som forfremmelsesudvalget skal foretage.

Dette krav om en sammenligning af alle forfremmelsesværdige tjenestemænds fortjenester er både udtryk for princippet om ligebehandling af tjenestemænd og grundsætningen om deres adgang til karriere. En sammenlignende undersøgelse, der alene er begrænset til forfremmelsesværdige tjenestemænd i det samme generaldirektorat, tilsidesætter disse principper, fordi den kan føre til, at en tjenestemand – uanset at dennes fortjenester er større end dem, som visse kolleger i et andet generaldirektorat har – ikke ville blive forfremmet, mens disse kolleger ville blive forfremmet, fordi der i førstnævnte tjenestemand's generaldirektorat fandtes tjenestemænd med flere fortjenester end han, hvilket ville medføre, at han ikke ville blive indstillet til forfremmelse af dette.

(jf. præmis 97-100, 121 og 122)

Henvisning til: Domstolen, 1. juli 1976, sag 62/75, de Wind mod Kommissionen, Sml. s. 1167, præmis 17; Retten, 30. november 1993, sag T-76/92, Tsirimokos mod Parlamentet, Sml. II, s. 1281, præmis 20 og 21; Retten, 13. juli 1995, sag T-557/93, Rasmussen mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 195, og II, s. 603, præmis 20 og 21; Retten, 12. december 1996, sag T-130/95, X mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 603, og II, s. 609, præmis 67; Retten, 16. september 1998, sag T-234/97, Rasmussen mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 507, og II, s. 1533, præmis 24; Retten, 21. september 1999, sag T-157/98, Oliveira mod Parlamentet, Sml.Pers. I-A, s. 163, og II, s. 851, præmis 35; Cubero Vermurie mod Kommissionen, præmis 61, og i denne retning præmis 84.